

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117202882
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3117202882.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Gabriely Janákovcej a sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej, v právnej veci navrhovateľa P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. T., X. XXX/X, zast. P. B. H., advokátkou, so sídlom T. nad Q., P. XXXX/XX a osoby povinnej výživou (otca navrhovateľa) P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X., Q. XXX o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie osoby povinnej výživou (otca) proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. novembra 2017, č. k. 19Pc/5/2017-55, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj okresný súd) napadnutým rozsudkom zvýšil výživné zo strany otca na navrhovateľa ako plnoletého syna z 36,51 eur mesačne na sumu 70 eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2017 a dlh na zvýšenom výživnom 334,90 eur uložil zaplatiť v splátkach po 10 eur mesačne. Vo zvyšku návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Rozhodol tak o návrhu navrhovateľa, ktorý sa domáhal zvýšenia vyživovacej povinnosti voči otcovi na sumu 150 eur mesačne, pretože od posledného rozhodnutia o výživnom v roku 2007 došlo k nárastu nákladov navrhovateľa najmä v súvislosti so štúdiom na gymnáziu a následným s nástupom na vysokú školu v Trenčíne. Súd prvej inštancie zistil, že o výživnom na navrhovateľa bolo naposledy rozhodované pri rozvoje jeho rodičov, kedy bol navrhovateľ žiakom 4. ročníka ZŠ, otec mal príjem zo zamestnania 236,61 eur mesačne a jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. A.. Matka navrhovateľa bola na rodičovskej dovolenke s príjmom 35,85 eur mesačne a mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. A.. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie bol navrhovateľ študentom 1. ročníka vysokej školy v Trenčíne a okrem bežných výdavkov má s tým spojené výdavky na cestovanie a školské potreby. Príjem otca bol v období 2/2017 až 5/2017 vo výške 21,65 eur mesačne a v období 6/2017 až 8/2017 cca 405 eur mesačne, pričom posledný pracovný pomer, v ktorom dosahoval príjem 449 eur mesačne ukončil na vlastnú žiadosť z rodinných dôvodov. Matka navrhovateľa je zamestnaná s príjmom 480 - 550 eur mesačne. Obaja rodičia navrhovateľa majú v súčasnosti novú rodinu a každý má ďalšie tri vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Na základe právneho posúdenia podľa § 62 a § 78 Zákona o rodine považoval súd prvej inštancie za významné, že k zvýšeniu nákladov navrhovateľa došlo už len v súvislosti s tým, že v súčasnej dobe je o desať rokov starší, za ktoré obdobie došlo aj k nárastu cien. Navrhovateľ navštevuje 1. ročník vysokej školy, s čím sú nepochybne spojené zvýšené náklady. Podľa súdu prvej inštancie sa otec vzdal posledného príjmu zo zamestnania bez primeraných dôvodov. Pre uvedené zmeny najmä na strane navrhovateľa, považoval súd zvýšenie výživného za dôvodné a vo zvýšenej výške za primerané. Zohľadnil tiež ďalšie vyživovacie povinnosti k maloletým deťom.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý žiadal ponechať výživné v pôvodnej výške 36,51 eur mesačne. Mal zato, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na jeho strane nie sú prostriedky na platenie zvýšeného výživného.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 59 a nasl. CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387.

5. Zmena výšky vyživovacej povinnosti, ktorá bola predmetom konania aj v tomto prípade, je možná iba vtedy, ak došlo na strane výživou povinných osôb alebo výživou oprávnenej osoby k zmene pomerov (ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine). Prítom postačuje, ak k podstatnej zmene pomerov dôjde čo i len na strane jedného zo subjektov právneho vzťahu výživného na dieťa. Zmenu pomerov na strane navrhovateľa zakladá súd prvej inštancie v zásade na desaťročnom odstupe od poslednej úpravy výživného a s tým spojeným nárastom nákladov na bežné potreby navrhovateľa, nárastom nákladov na prípravu navrhovateľa na budúce povolanie, ako aj so všeobecným nárastom cien od poslednej úpravy výživného v roku 2007. Všetky uvedené okolnosti sú rozhodovacou praxou všeobecne prijímané za zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie vyživovacej povinnosti. V danom prípade je obdobie viac ako desiatich rokov od poslednej úpravy výživného natoľko dlhé, že zvýšenie výdavkov na strane navrhovateľa je nepochybné. Zohľadniť treba aj to, že pôvodne určené výživné bolo pomerne nízke. Jednoznačne tu bolo dlhoročné obdobie, kedy výdavky na navrhovateľa musela v podstatnej časti znášať matka, pretože z pôvodne určeného výživného 36,51 eur mnoho výdavkov navrhovateľa uhradiť nemohla.

6. Súd prvej inštancie súčasne bral zreteľ aj na pomery na strane otca, keď výživné zvýšil na sumu 70 eur mesačne a v podstatnej časti nevyhovel návrhu navrhovateľa, ktorý žiadal 150 eur mesačne. Je zrejmé, že súd prvej inštancie zohľadnil nízky príjem otca a najmä jeho ďalšie vyživovacie povinnosti. Pri štyroch deťoch je však od otca namieste požadovať, aby vyvinul maximálne úsilie pre ich materiálne zabezpečenie a aspoň sumou 70 eur mesačne navrhovateľovi prispieval, pokiaľ sa tento štúdiom pripravuje na budúce povolanie. Pri prijme, ktorý je otec schopný dosahovať aspoň vo výške 450 eur, ako to vyplýva z jeho pracovnej minulosti, je suma 70 eur mesačne na jeho najstaršie dieťa primeraná. Nepochybné obdobnú sumu vynaloží na každé z jeho troch maloletých detí pochádzajúcich z jeho súčasného manželstva a všetky otcove deti sa tak podieľajú na jeho životnej úrovni obdobnou mierou. Bolo by neprípustné, aby na najstaršie dieťa z predchádzajúceho vzťahu otca prispieval otec v nižšej miere ako na svoje deti zo súčasného manželstva. Súčasne je však pri pomeroch otca potrebné apelovať na navrhovateľa, že študenti vysokých škôl v jeho veku sú schopní si prostriedky na štúdium zabezpečovať už aj vlastnou prácou.

7. Vzhľadom na uvedené bolo výživné zvýšené v danom prípade na sumu 70 eur určené vo výške zodpovedajúcej pomerom účastníkov a odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie potvrdil.

8. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).